

Artikel 2.

Selv om de i Artikel 1 fastsatte Betingelser er opfyldt, vil Kendelsen ikke kunne anerkendes eller eksekveres, hvis Retten kommer til det Resultat:

- a) at Kendelsen er blevet omstødt i det Land, hvor den er blevet afsagt;
- b) at den Part, overfor hvem Kendelsen søges gjort gældende, ikke har faaet Underretning om Voldgiftsbehandlingen saa betids, at han har kunnet fremstille sin Sag, eller at han har været lovlig forhindret uden at have været behørigt repræsenteret;
- c) at Kendelsen ikke angaar de Uoverensstemmelser, hvortil der er sigtet i Voldgiftsoverenskomsten, eller ikke falder ind under Bestemmelserne i Voldgiftsklausulen, eller at den indeholder Afgørelser, som gaar ud over Bestemmelserne i Voldgiftsoverenskomsten eller Voldgiftsklausulen.

Hvis Kendelsen ikke har afgjort alle de Spørgsmaal, der er blevet forelagt Voldgiftsdomstolen, kan den kompetente Myndighed i det Land, hvor der søges Anerkendelse eller Eksekution af Kendelsen, hvis den finder Anledning dertil, udsætte denne Anerkendelse eller Eksekution eller gøre den afhængig af en saadan Sikkerhedsstilling, som denne Myndighed bestemmer.

Artikel 3.

Hvis den Part, hvem Kendelsen er gaaet imod, godtgør, at der ifølge de Retsregler, som er anvendelige paa Voldgiftsproceduren, findes en anden Grund end de i Artikel 1 a) og c) og i Artikel 2 b) og c) nævnte Grunde, der berettiger ham til at bestride Kendelsens Gyldighed for en Domstol, kan Dommeren, hvis han finder Anledning dertil, enten nægte Anerkendelse eller Eksekution af Kendelsen eller foretage en Udsættelse, saaledes at der gives Parten en rimelig Tid til at faa Kendelsen omstødt af den kompetente Domstol.

Artikel 4.

Den Part, som gør Kendelsen gældende eller forlanger den eksekveret, maa navnlig tilvejebringe:

- 1) den originale Kendelse eller en Genpart, som behørig er bekræftet i Overensstemmelse med Lovgivningen i det Land, hvor Kendelsen er blevet afsagt;
- 2) Aktstykker og Oplysninger, der godtgør, at Kendelsen paa den i Artikel 1, d) nærmere fastsatte Maade er endelig i det Land, hvor den er blevet afsagt;
- 3) i paakommende Tilfælde Aktstykker og Oplysninger, som godtgør, at de i Artikel 1, 1. Stk., og 2. Stk. a) og c) nævnte Betingelser er tilstede.

Der kan forlanges en Oversættelse af Kendelsen og de andre i denne Artikel nævnte Aktstykker til det Lands officielle Sprog, hvor Kendelsen paaberaabes. Denne Oversættelse skal være bekræftet af en diplomatisk eller konsular Repræsentant for det Land, hvor den Part, der gør Kendelsen gældende, er hjemmehørende, eller af en edsvoren Translatør i det Land, hvor Kendelsen paaberaabes.

Artikel 5.

De i foranstaaende Artikler indeholdte Bestemmelser skal ikke berøve nogen af de interesserede Parter Retten til at gøre en Voldgiftskendelse gældende paa den Maade og i den Udstrækning, der er hjemlet ved Lovgivningen eller Traktaterne i det Land, hvor en saadan Kendelse paaberaabes.

Artikel 6.

Denne Overenskomst omfatter kun de Voldgiftskendelser, der er afsagt, efter at den i Genève den 24. September 1923 aabnede Protokol angaaende Voldgiftsklausuler er traadt i Kraft.

Artikel 7.

Denne Overenskomst, der skal staa aaben til Undertegnelse for alle dem, der har undertegnet Protokollen af 1923 angaaende Voldgiftsklausuler, skal ratificeres.

Den kan kun ratificeres for saadanne Medlemmer af Folkeforbundet og for saadanne Stater, som ikke er Medlemmer af Forbundet, paa hvis Vegne ogsaa Protokollen af 1923 er blevet ratificeret.